

РЕШЕНИЕ

№ 19356

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2904** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е въз основа на Решение № 2628 от 14.03.2025 г. по адм. дело № 10127/2024г. по описа на ВАС, с което е отменено Решение №7282 от 03.06.2024г. по адм.д. №12023/2023г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. Съгласно мотивите на решението на ВАС, при новото разглеждане на делото съдът следва да установи фактическата обстановка, като идентифицира и изясни спорните по делото факти и обстоятелства, укаже на страните доказателствената тежест, да назначи съдебно-техническа експертиза и изложи мотиви по всички правнорелевантни факти относно определяне на злополуката като трудова по смисъла на чл.55 от КСО, реши спора, като извърши проверка на атакувания административен акт на всички основания по чл.146 АПК.

Съдът е сезиран с жалба на „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. В. В. срещу Решение № 1040-21-692/21.11.2023 година на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата подадена срещу разпореждане № 33145 от 09.10.2023г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука станала с И. Г. С. на 26.10.2022г. е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2 от КСО.

Жалбоподателят оспорва решението като в жалбата се сочи, че потвърденото с това решение разпореждане е нищожно, тъй като НОИ не е компетентен да разследва процесната злополука, доколкото в случая не е налице нито една от хипотезите на чл. 58, ал. 1 от КСО. Твърди се също така, че отразеното в т. IV от Протокол № 62/25.09.2023г. не е вярно. И. С. не се е намирал в

депото в [населено място], НПЗ К.-Запад- Фарма парк 28, защото управителят на дружеството му е наредил и не за да изчака да бъде натоварен контейнер за последващ транспорт, а установява, че е налице повреда в камиона на друго място – в един от складовете на клиенти на дружеството – „Мони Трейд“ ООД в кв. „Т., [улица]. Според жалбоподателя причината И. С. да се намира в депото в К. е единствено неговото самоволно решение да отремонтира сам дефектиралата въздушна възглавница на управлявания от него камион, а не по нареждане на работодателя. С жалбата се оспорват също констатациите по т. Х и т. IX по цитирания протокол за резултатите от извършеното разследване на злополуката, като се сочи че единствено И. С. е виновен за нарушаването на правилата за безопасност на труда. Сочи се, че отремонтирането на въздушната възглавница на камиона не е сред функциите, включени в длъжностната характеристика на С.. Според жалбоподателя, всички констатации и предписания на ИА „Главна инспекция по труда“, отразени в протокол от 21.07.2023г. са оспорени, като по жалбата е образувано адм.д. № 9019/2023г. по описа на АССГ. Изложени са и възражения относно издаденото Разпореждане от 24.10.2023г., с което е поправено разпореждане № 33145 от 09.10.2023г., с което злополуката е призната за трудова. В заключение е направено искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител адв. Т. поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения акт. Претендира присъждане на разноски по списък. В о.с.з. представя писмени бележки.

Ответникът, Директора на ТП на НОИ – С. - град, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, като по отношение направеното искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 1500лева в производството пред ръководителя на ТП на НОИ С.-град счита, че такова не се дължи, съгласно изричната разпорежба на чл.120, ал.2 от КСО. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна И. Г. С. чрез процесуален представител адв. Г. Ю. с молба от 12.05.2025г оспорва жалбата и излага аргументи по същество.

СГП редовно призована не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 31.05.2023 г. на основание и в срока по чл. 57, ал. 2 от КСО в ТП на НОИ С. град е подадена декларация за трудова злополука с вх. № 5101-21-455 от пострадалия И. Г. С., въз основа на която е открито досие № 33145 /л.107 от адм.д.№12023/2023г./

В декларацията се сочи, че на 26.10.2022 г. около 12 ч., по време на работа в база/депо в [населено място] на контрагент на работодателя, И. Г. С., шофьор на тежкотоварен автомобил СА 35-63 ВН, марка „Скания“, е претърпял злополука, като при опит за ремонтиране на дефектирала въздушна възглавница е затиснат от камиона и е получил увреждане в коремна област, лява гръдна половина, лява тазова област и ляво бедро, довело до временна неработоспособност.

Съгласно дадените писмени обяснения от И. Г. С., на 25.10.2022г. същият е съобщил на началника си г-н Е., че влекач „Скания“ СА35-63ТТ има издишаща въздушна възглавница, след което е бил изпратен от него в Кривина на сервиз. След като е отишъл в сервиза и не е могъл да бъде приет, защото имали много работа, се е обадил, че не могат да ги вземат и се е върнал в депо за контейнери, намиращо се в К. - Фарма парк № 28, където е паркирал за вечерта. В обясненията посочва, че началникът му го е уведомирал, че на 26.10.2022 г. сутринта към или след 10,00 ч. ще изпрати въпросната възглавница, като му е казал да я смени на мястото, където е паркирал и ако може собственикът на депото К. да му помогне. На сутринта последният му е отказал помощ, тъй

като имал работа. Доколкото си спомнял е получил възглавницата и трябвало да влезе отдолу под влекача, тъй като отвън не се виждало какъв номер ключ трябва за развиване на възглавницата и връзки към нея. След влизане под влекача, като тръгнал да излиза из под резервоара, нещо гръмнало като бомба и го затиснало. Оказало се, че гръмнали и другите възглавници, което означавало, че просвета на влекача /камиона/ паднал ниско и го затискал /л.98-98гръб от адм.д. №12023/2023г/.

Във връзка с подадената декларация за трудова злополука, с писмо изх. №5101-21-455/02.06.2023 г. /л.106 от адм.д.№12023/2023г/до управителя на „КБК ГРУП ШИПИНГ” ЕООД са изискани документи, необходими за квалифициране на злополуката с пострадалия И. С. „шофьор автомобил международни превози” в дружеството. В отговор, от осигурителя са представени Протокол № 01 от 6.7.2023г. и заповед за разследване на злополуката от осигурителя, трудов договор, длъжностна характеристика, споразумение и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, листове от книга за периодичен инструктаж по БЗР, служебна бележка за проведен начален инструктаж, писмени обяснения на И. Г. С., А. С. Е., З. Г. М., В. С. В., обяснения от КБК ГРУП Ш. ЕООД, договор за абонаментно сервизно обслужване между КБК ГРУП Ш. ЕООД и СКАНИЯ БЪЛГАРИЯ ЕООД, уведомление и справки от НАП по чл. 62, ал. 5, КТ, молби, болнични листове за временна неработоспособност на И. С. с причина: злополука трудова по чл.55, ал. 1 от КСО.

Според представени писмени обяснения от 07.06.2023 г. на В. С. В., управител-продажби, на 26.10.2022 г. по обяд е информирана по телефона от управителя Е., който е бил в командировка извън страната, че И. Г. С. е предприел самоволни ремонтни дейности по управлявания от него камион и е пострадал. Това обстоятелство е посочено и в представените писмени обяснения от 07.06.2023 г. на З. Г. М. /технически сътрудник/, която посочва, че управителят им е наредил веднага да отидат в депото, където се е случил инцидента, както и че е служител във фирмата от м. февруари 2012 г. В обясненията се сочи, че през годините автопаркът им се е увеличил многократно, но нито веднъж не е чула или разбрала някой от водачите да е извършил каквито и да е /дори елементарни/ ремонтни дейности, като всякаква поддръжка и всички ремонти се извършвали във фирмени и оторизирани сервизи.

Според представените писмени обяснения от 07.06.2023 г. на управителя А. С. Е., на 26.10.2022 г. е бил в командировка извън страната и не е издавал указания на работещия във фирмата И. Г. С. да предприема каквито и да било ремонтни дейности по ПС, като всички ремонти и поддръжка на фирмените превозни средства се извършвали своевременно и във възможно най-кратък срок само в специални сервизи и този факт може да бъде потвърден от всички служители във фирмата, както и със сервизния договор със Скания България. Посочва, че всички обяснения, които излага, са от непреки свидетели, които са му разказали как са се развили събитията в този ден. Съгласно обясненията, докато изчаква прикачването на контейнер в междинно депо, И. С. по собствена инициатива предприема самоволно ремонт, за който не е информирал никой и поради тази причина няма и пряк свидетел на мястото, като всичко, което им е известно като факти и потвърдено от свидетели е след момента, когато той започва да вика и случаен човек от друг обект го вижда, притиснат под камиона и се обажда на 112. Отбелязва, че колегата му по никакъв начин не е предприел дори и елементарни мерки за обезопасяване, с което да избегне подобни последствия.

В представени допълнителни обяснения с вх. № 51010-21-455#3 от 25.07.2023 г. от „КБК ГРУП ШИПИНГ” ЕООД /л.50-53 от адм.д.№12023/2023г/ е посочено, че на 25.10.2022 г. И. С. е уведомил по телефона управителя, който е в Испания, за проблем с въздушната възглавница на управлявания от него камион с рег. [рег.номер на МПС] . Управителят му е казал да посети

сервиза на Скания България, с който дружеството има сключен договор за абонаментно обслужване и който се намира в [населено място], [населено място], [улица]. Посочено е, че И. С. е трябвало да му се обади след като закара камиона в сервиза, но не е получил обаждане от него. На следващия ден /26.10.2022 г./ по обяд му се е обадил управителят на депо в К., където И. С. е бил паркирал камиона и му е казал, че е станал инцидент и че И. С. бил затиснат под камиона, докато се опитвал да го ремонтира и линейка го е откарала в болница.

Впоследствие е разбрал, че И. С. е закарал управлявания от него камион /рег. номер на МПС / в депо в К., където е решил сам да ремонтира повредата във въздушната възглавница. В обясненията се сочи, че на 25.10.2022г. управителят изрично е наредил на И. С. да закара камиона в горепосочения сервиз на Скания България, където да отстранят повредата във въздушната възглавница на камиона и не е давал нареждания И. С. сам да отстранява повредата в камиона. Към обясненията са приложени изисканите от дружеството допълнителни документи, в т.ч. Заповед №5/07.06.2023г, издадена от управителя Ал. Е. на основание чл.2, ал.2 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злоупотреки и Договор от 11.01.2021г за абонаментно сервизно обслужване тип „Класик“, сключен между възложител „КБК Груп Шипинг“ ЕООД и изпълнител „Скания България“ ЕООД ведно с приложение №1 и приложение №2 към него и Длъжностна характеристика за длъжността „шофьор на товарен автомобил“.

В приложения протокол за трудова злоупотрека №1 от 06.07.2023г/л.57-58 от адм.д.№12023/2023г мястото и време на злоупотуката е НПЗ К.-запад-Фарма парк 28, свидетели няма като в т.5 обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия при злоупотуката е записано „Изчакване в товарно депо за натоварване на контейнер и последващ транспорт. В т.6-специфично физическо действие, извършвано от пострадалия в момента на злоупотуката и свързания с това действие материален фактор е записано: „Докато изчаква да натоварят конкретен товар, водачът по лична негова инициатива предприема ремонтна дейност на ПС“. Така също в т.7 Отклонения от нормалните действия и условия, и материалния фактор, свързани с тези отклонение, съгласно протокола „Не са спазени указанията за безопасна работа и вместо да изчака в депо докато дойде необходимия товар, самоволно предприема ремонт в резултат на което възниква и произшествието“.

В представения договор за абонаментно сервизно обслужване, сключен на 11.01.2021г /л.55-56 от адм.д.№12023/2023г/, чл.3.1 изрично е записано, че сервизното обслужване на МПС се извършва в оторизираните сервизни центрове на Изпълнителя в градовете С., Б., Д., Р. и В. Т. в работни дни и през установеното за тях работно време, в съответствие с изискванията на производителя на МПС. В чл.3.2 е регламентирано, че разходите за транспортирането на МПС до оторизиран сервизен център на Изпълнителя и разходите за пътуване на механик, изпратен от Изпълнителя до посочено от възложителя място и обратно, са за сметка на възложителя. Съответно в чл.3.3 от договора е разписано, че извършването на сервизно обслужване на МПС извън оторизиран сервизен център на изпълнителя /пътна помощ/ и/или извън установеното за оторизираните сервизни центрове на изпълнителя работно време или в неработни дни, както и извършването на сервизно обслужване извън графика или услугите, описани в Приложение №2, се извършва след потвърждаване от изпълнителя на получено от възложителя искане и се заплаща допълнително от възложителя съгласно актуалната ценова листа на изпълнителя.

Съгласно данните по делото и отразеното в оспореното решение жалбоподателят „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД не е декларирал в срока по чл. 57, ал 1 от КСО травматичното увреждане на И. Г. С. като трудова злоупотрека. В решението на административния орган се сочи също, че в информационната система на НОИ няма данни за обжалване от осигурителя на болничните

листове с причина злополука-трудова, издадени на И. С. за претърпяната злополука на 26.10.2022г.

Въз основа на Заповед № 1015-21-162/27.07.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е извършено разследване на декларираната злополука от комисия, включваща съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/ във вр. с чл.58 от КСО представители на ТП на НОИ С.-град, Д ИТ С. област и упълномощено лице от „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД /л.49 от адм.д.№12023/2023г/. Резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала на 26.10.2022 г. с И. Г. С., са обективирани в Протокол № 62/25.09.2023 г. Представителят на осигурителя се е запознал и е подписал на 04.10.2023 г. съставения протокол, без да изложи писмени възражения по отношение на направените констатации, нито по отношение начина на провеждане на разследването /л.43-45 от адм.д.№12023/2023г/. На 06.10.2023г. е подадено възражение с вх. № 1054-21-75 от управителя на жалбоподателя чрез адв. В. В. срещу констатациите в протокол № 62 /л.38-41 от адм.д. №12023/2023г/, което възражение съгласно чл. 11 от НУРРОТЗ е приложено към протокола, като е прието, че така съставения протокол не представлява индивидуален административен акт. С възражението се оспорва констатацията в т.IV Обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злополуката от протокола, в частност запис „В деня на злополуката /26.10.2022г/ И. С. е изчаквал в товарно депо за натоварване на контейнер и последващ транспорт“ и като доказателство прилага Международна товарителница за курса, последно изпълняван от С. с МПС рег [рег.номер на МПС] преди злополуката /л.42 от адм.д. №12023/2023г/. Съответният курс е бил пренасочен от А. Е. към друг камион на фирмата, С. е отишъл в посоченото депо в К., но поетият от него товарен курс вече е бил прекратен и е бил пренасочен към друг камион на „КБК Груп Шипинг“ ЕООД. Като причина С. да се намира в депото в К. е негово самоволно решение да отремонттира сам дефектиралата въздушна възглавница на управлявания от него камион, както и че дружеството има сключен договор за абонаментно обслужване с оторизиран сервиз на Скания България ЕООД, находящ се на друг адрес [населено място], [населено място] [улица], а не в К..

Въз основа на писмените доказателства, съдържащи се в досието, и при съобразяване с констатациите в Протокол № 62/25.09.2023 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, с Разпореждане № 33145/09.10.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО декларираната злополука вх.№ 5101-21- 455/31.05.2023 г., станала на 26.10.2022 г. с И. Г. С., е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО /л.34от адм.дело №12023/23г/.

На 19.10.2023г пълномощник на И. Г. С. на осн. чл.62, ал.1 АПК вр. ал.2 от АПК е отправил молба за поправка на ЯФГ в Разпореждане №33145 от 09.10.2023г, издадено от длъжностно лице инж. М. В., към която е приложена Епикриза на И. С. от УМБАЛ Света А. АД С..

С Разпореждане№33145 от 24.10.2023г, издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО М. В., на основание чл.62, ал.2 от АПК във връзка с молба от 19.10.2023г от пълномощник на С. е поправено разпореждане със същия номер от 09.10.2023г и протокол №62/25.09.2023г в частта, в която е посочена увредената част на тялото на пострадалия И. Г. С., като се добавя и се чете „Коремна област, лява гръдна половина, лява тазова област и ляво бедро“. Същото е неразделна част от Разпореждане №3315 от 09.10.2023г.

Срещу Разпореждане№33145/09.10.2023г на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО е подадена жалба на 24.10.2023г. от „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, която с оспореното в настоящото производство решение е оставена без уважение. Решаващият орган е приел, че са налице всички кумулативно изискуеми елементи от фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО за квалифициране на злополуката като трудова. В тази връзка се посочва, че към датата на злополуката 26.10.2022 г. пострадалият И. Г. С. е работил по трудов договор в осигурителя „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, като на посочената дата, по време на работа, при опит да ремонтира въздушната възглавница на управлявания от него камион, И. С. е затиснат от камиона,

вследствие на което е получил травми в коремна област, лява гръдна половина, лява тазова област и ляво бедро, като увреждането е причинило временна неработоспособност. Изложените в жалбата възражения, свързани с нарушения от страна на пострадалия на правилата за безопасност на труда и самоволна работа не по нареждане на работодателя, както и образуването съдебно производство срещу дадените на дружеството предписания от ИА “Главна инспекция по труда“, Дирекция „ИТ Софийска област“ с Протокол ПР2323122/21.07.2023г. за извършена проверка са приети за ирелевантни за квалифициране на злополуката за трудова.

По искане на жалбоподателя в хода на съдебното производство по адм.д.№12023/2023г са събрани гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели. От показанията на същите се установява, че шофьорите на камиони в дружеството не извършват ремонт на автомобилите, а това става в специализиран сервис, като са дадени изрични инструкции на пострадалия да закара камиона в този сервис. При повреда на камион, когато същия е в престой, този период се отразява на възнаграждението на шофьора, тъй като той губи курса и не може да го осъществи, няма заплатен курс.

С Решение №7282/03.06.2024г на АССГ по адм.д.№12023/2023г съдът отхвърля жалбата на „КБК Груп Шипинг“ ЕООД срещу Решение №1040-21-692/21.11.2023г на директор на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата, подадена срещу Разпореждане №33145/09.10.2023г на длъжностно лице по чл.60 от КСО, с което на основание чл.60, ал.1 КСО, декларираната злополука, станала с И. Г. С. на 26.10.2022г е приета за трудова злополука по смисъла на чл.55, ал.2 КСО и е осъдил дружеството да заплати разноски в размер на 200лева.

С Решение №2628/14.03.2025г на ВАС, Шесто отделение, постановено по адм. дело №10127/2024г съдът е отменил Решение №7282/03.06.2024г на АССГ, постановено по адм.дело №12023/2023г по описа на АССГ делото е върнато на АССГ за разглеждане от друг съдебен състав. В изпълнение указанията, дадени в мотивите на решението на ВАС, по настоящото адм.д.№2904/2025г е допусната и назначена съдебно-техническа експертиза, която да отговори на въпроса дали осъществената от С. ремонтна дейност на камион с рег [рег.номер на МПС] , причина за увреждането му, се включва в дейността, посочена в т.ІІ.5,6 от длъжностната му характеристика за длъжността „шофьор на товарен автомобил“, а именно: да проверява изправността на системите на автомобила-налягане и равнище на маслото, в двигателя и скоростната кутия, осветление, ходова част, налягане на гуми и т.н, да използва тахографа, да попълва коректно тахшайбите и да ги съхранява 28 дни след свалянето им от тахографа, да ги предава за съхранение в дружеството след 28-ден. Съгласно изготвената и приета без възражения от страните съдебно-техническа експертиза вещото лице А. В. В. се е запознал с приложения по делото трудов договор №38/29.01.2019г между „КБК Груп Шипинг“ ЕООД /работодател/ и И. Г. С. /работник/, съгласно който същият е назначен на длъжност „Шофьор на товарен автомобил /международни превози/“. Запознал се е и със съдържанието на подписаната от С. длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност, където в т.ІІ.5.6 е записано, че работникът е длъжен: т.ІІ-5, полага необходимите грижи за нормалното функциониране на МПС, като проверява изправността на системите на автомобила – налагане и равнище на маслото в двигателя и скоростната кутия, осветление, ходова част, налягане на гуми и т.н. и т.ІІ-6, длъжен е да използва тахографа, да попълва коректно тахшайбите и да ги съхранява 28 дни след свалянето им от тахографа, да ги предава за съхранение в дружеството след 28-ден. Според вещото лице и в двете точки се изисква извършване на проверка и контролиране на системите на автомобила, които дейности по своята същност не включват отстраняване на възникнали повреди по МПС, т.е. в длъжностната характеристика за длъжността „шофьор“, т.ІІ-5,6 няма изискване за извършване на ремонтни дейности. Анализирано е и съдържанието на т.ІІ-8 от същата длъжностна характеристика, съгласно което водачът е длъжен да изпълнява и други конкретни задачи, възложени от ръководителя и свързани с изпълнение на длъжността, „други конкретни задачи, възложени от ръководителя“ според вещото лице не могат да противоречат на посочените в длъжностната характеристика други задължения. Вещото лице е анализирано какви са изискванията за заеманата длъжност, като в т.І-1,6 е посочено минимална образователна степен средно общо или средно специално образование и основни познания относно МПС и изискванията на производителя за неговата експлоатация, както и реда и изискванията за извършване на ремонтните работи по него. Вещото лице дава заключение, че изискването за „средно общо“ образование е достатъчно основание да се приеме, че за изпълняващите длъжността „шофьор“ не е

предвидено да извършват ремонти и от тях не се изискват подобни дейности. Последните изискват специфични познания и умения, които не са посочени в изискванията за заемането на съответната длъжност. Вещото лице заявява, че за да се получи пропадане на влекача, водачът се е опитал за извърши ремонт без да предприеме едно от основните изисквания при тези ситуации-осигуряване на автомобила срещу пропадане, като най-вероятно според вещото лице автомобилът е бил в композиция –влекач с ремарке. При разкачено ремарке има ясна видимост към въздушните възглавници и не е необходимо да се влиза под автомобила, за да се установят необходимите инструменти за извършване на съответния ремонт. Това, че водачът е влезнал под влекача без да го осигури срещу пропадане и вероятно без да откачи ремаркетото само по себе си означава, че той няма необходимите технически умения и познания за да извърши този ремонт. А некачествен ремонт на системи, възли и агрегати на товарни автомобили за международен превоз може да доведе до сериозни аварии, водещи до материални щети, нараняване или смърт. За избягването на възможни проблеми и с цел бързото отстраняване на възникнали повреди, вещото лице уточнява, че повечето транспортни фирми поддържат собствена сервизна база или ако ползват преимуществено една марка автомобили сключват договор със сервиз на съответната марка. В конкретния случай жалбоподателят има сключен договор от 11.01.2021г със „Скания България“ ЕООД за абонаментно сервизно обслужване тип „Класик“. Въз основа изложеното вещото лице дава заключение, че съгласно длъжностната характеристика за длъжността „шофьор на товарен автомобил“ извършването на ремонтни дейности по автомобила не е включено в задълженията на водача. На това основание според вещото лице извършването от С. ремонтна дейност на камиона, причина за увреждането му, не се включва в дейността, посочена в т.ІІ,5,6 от длъжностната му характеристика.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адреса на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, във вр. с чл. 149, ал. 1 АПК – решението е връчено на 28.11.2023 г., видно от известие за доставяне, а жалбата е подадена на 11.12.2023 г. Следователно е процесуално допустима и следва да бъде разгледана нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган - ръководителя на териториално поделение на НОИ (чл. 118, ал. 1 от КСО), в предписаната от закона писмена форма, с всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК (наименование на издаващия орган, наименование на акта, адресати, фактически и правни основания, разпоредителна част, указания за това пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване и подпис на лицето издател, с означаване на длъжността му). Спазени са административнопроизводствените правила. Разпореждането, с което злополуката е приета за трудова също е издадено от компетентен орган, а именно от определено съгласно приложената по делото заповед № 1015-21-143 от 7.6.2018г. на директора на ТП на НОИ – С. длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО за приемане или неприемане на злополуката за трудова /лист 35 от адм.дело №12023/2023г/. Неоснователни са изложените в жалбата възражения за нищожност на издаденото разпореждане, с аргумент за липсата на правомощие от страна на НОИ да разследва процесната злополука, поради липсата на хипотезите по чл. 58, ал. 1 от КСО. В тази връзка изцяло се споделят аргументите, изложени от административния орган, че освен в изрично регламентирани в чл. 58, ал. 1 от КСО хипотези, съгласно чл. 58, ал. 2 от КСО ТП на НОИ разполага с правомощието по своя преценка да разследва и други злополуки. На длъжностното лице по чл. 60 от КСО е предоставена възможност, действайки в условията на оперативна самостоятелност сам да прецени дали да открие производство за разследване на злополуката. По изложените съображения настоящия съдебен състав приема, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган в кръга на възложените им правомощия.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират на валидността и обосноваването на упражненото властническо правомощие. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука. Доводите в жалбата касаят обосноваването на акта в контекста на

доказателствата по делото, който порок е относим към неговата материална законосъобразност, обусловена от наличието на елементите от фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО понятието „трудова злополука“ е дефинирано като всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършвана в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност или смърт.

Или фактическият състав на трудовата злополука, изведен от цитираната норма включва: внезапно увреждане на здравето на работник, имащо за последица временна неработоспособност, трайно намалена неработоспособност или смърт; причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат; функционална връзка между увреждането и изпълняваната работа или условията на труд. По отношение на последния елемент следва да се отбележи, че за да се приеме дадено увреждане за трудова злополука, е необходимо наличието на две кумулативно предвидени обективни условия: първо-да е настъпило през време на извършваната работа и второ-да е във връзка с извършваната работа алтернативно-по повод на тази работа, както и въобще всяка работа, извършена в интерес на предприятието.

Обстоятелството, дали са спазени нормативно установените правила за безопасни и здравословни условия на труд е ирелевантно за определяне на злополуката като трудова, ако тя е възникнала по време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието. Това обстоятелство е релевантно в отношенията, регулирани от ЗЗБУТ, както и за евентуална отговорност на работодателя или възложителя на работата за вреди.

Съгласно чл.55, ал.3 КСО не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. По силата на сочената норма, действието на ал.1 се дерогира само в случаите на умишлено увреждане на здравето от пострадалия, доказателства за което в конкретния случай не са налице. Наличието на виновно поведение от страна на пострадалия, което е допринесло за вредоносния резултат, не дисквалифицира злополуката като трудова по см. чл.55, ал.1 КСО. Обстоятелството, че пострадал самоволно и без разрешение от работодател е предприел опити по отстраняване повредата на камиона-потвърдено и от дадените показания на свидетелите би било релевантно в други правоотношения между работодател и пострадал. Т.е. самоволното действие за ремонт на въздушна възглавница на камиона не се приема като доказателство или индикация за умишлено увреждане на здравето по чл.55, ал.3 КСО. Както се приема в постоянната съдебна практика съпричиняването на вредоносния резултат би имал правно значение само в исковото производство по чл.201, ал.2 от КСО.

В случая не се спори и по делото се установява, че към датата на настъпване на трудовата злополука 26.10.2022г жалбоподателят „КБК Груп Шипинг“ ЕООД е работодател по трудово правоотношение на С., който е заемал длъжността „шофьор на товарен автомобил“, както и че пострадалият е имал качеството на осигурено за всички социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.1, ал.1а от КСО. При опит за ремонт на управлявания от шофьора камион /въздушната възглавница/ с рег [рег.номер на МПС] , същият е получил внезапно увреждане на здравето – увреждане в коремна област, лява гръдна половина, лява тазова област и ляво бедро, довели до временна неработоспособност. Увреждането е установено в издадени на С. болнични листи, които не са били оспорени от работодателя. За да е налице хипотезата на чл.55, ал.1 от КСО за признаване на злополуката за трудова е необходимо обаче внезапното увреждане на здравето да бъде свързано с изпълняваната по трудовото правоотношение работа. Това е, което различава трудовата злополука от всяко друго внезапно увреждане на здравето и е свързана с конкретно изпълняваната дейност/работа/ по трудовото правоотношение.

Като професионален риск, трудовата злополука винаги се характеризира с това, че увреждането на здравето е във връзка с изпълнението на работата по правоотношение, която връзка има функционален характер – увреждането настъпва при/по повод изпълнението на работата. За изясняването на този въпрос следва да се съобрази както фактическата обстановка, при която е настъпило увреждането, така и какви са били задълженията на пострадалия съобразно трудовата функция, която е имал в предприятието. Такава връзка е налице при ефективно изпълнение на трудовата функция и възложените задачи, респективно такава липсва, когато злополуката е настъпила през работното време, но без да е налице връзка с работата на пострадалия. В този смисъл е решение №2990/2005г на ВАС, постановено по адм.дело №8877/2004г по описа на ВАС, VI отделение. В процесния случай според настоящия състав злополуката е настъпила през

време на извършваната работа по трудов договор на С. при жалбоподател. Съгласно протокол №62/25.09.2023г за резултатите от извършеното разследване на злополуката е отразено, че пострадалият И. С. е изчаквал в товарно депо за натоварване на контейнер и последващ транспорт, което кореспондира на отразеното и в Протокол за трудова злополука №1/06.07.2023г /приложение към чл.2, ал.2 от Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки/, изготвен от комисия на осигурител „КБК Груп Шипинг“ ЕООД – в т.5 обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия при злополуката се посочва „изчакване в товарно депо за натоварване на контейнер и последващ транспорт“, а в т.6 „Докато изчаква да натоварят конкретен товар, водачът по лична негова инициатива предприема ремонтна дейност на ПС“.

По време на инцидента няма очевидци, т.е. всички обяснения, приложени към протокол №1/06.07.2023г са на лица, работещи във фирмата, които не са присъствали на инцидента. В този смисъл недоказани са възраженията на управителя на дружеството, че курсът е бил прекъснат, че на шофьора са дадени указания да преустанови последния и да закара камиона в сервизната база на оторизирания сервиз „Скания“, като ситуирането на камиона в междинното депо на контрагент на осигурителя, където е станал инцидента, като самоцелно извършено, е достатъчно да се приеме, че не е извършено през работно време /по време на работа. Обстоятелството, че шофьорът не е спазил устните нареждания на прекия си ръководител и съответно не е закарал камиона в [населено място], където свидетелката А. е запазила час за ремонт на камиона, а е закарал камиона в депо не означава, че злополуката не е станала през време на извършваната работа. Дори и да се приеме, че курсът е бил пренасочен от спедитора за осъществяване от друг шофьор, който след инцидента го е завършил и успешно е доставил товара „Bicycle parts“ на получателя „М. Т.“ България, съгласно товарителница /л.42 от адм.д.12023/23г/, това не означава, че по време на инцидента с товарния автомобил, управляван от пострадалия с рег [рег.номер на МПС] водачът на камиона не е изпълнявал трудова дейност. Същият е закарал камиона в междинно депо в К..

В момента на инцидента камиона е бил спрял, като пострадалият се е намирал под него. Съгласно трудов договор №38/29.01.2019г предприятието възлага и работникът приема да изпълнява в КБК Груп Ш. ЕООД с място на работа С., жк Фондови жилища [жилищен адрес] с място на работа същият адрес като адреса на управление на дружеството длъжността шофьор товарен автомобил /международни превози/ за пълно работно време -8 маса, седмично 40 часа. В същия трудов договор е посочен характер на работа-съгласно длъжностната характеристика, която е неразделна част от трудовия договор. В длъжностната характеристика в т.П.1 като основни длъжностни задължения е отбелязано осъществява превози на стоки и товари от и до в рамките на посочените от работодателя места, които се обслужват от предприятието. По делото не се спори, че въпросното междинно депо се обслужва от предприятието, както и че на пострадалия е възложено да осъществи превоз на стоки и товари, по делото няма представени писмени доказателства, от които по безспорен начин да се установи, че лицето при привеждане на тежкотоварния автомобил в депото не е изпълнявал задължението си по превоз, няма доказателства за това, че товарът е бил прехвърлен от управлявания от С. ПС в друг такъв, собственост на работодател, следователно злополуката е станала по време на работа и на място, което се обслужва от предприятието.

От друга страна обаче, за да е налице трудова злополука по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО е необходимо злополуката освен да е настъпила през работно време, да има връзка с изпълняваната работа. Според настоящия състав липсва връзка между злополуката, случила се с И. С. и изпълняваната работа по трудово правоотношение. Видно от съдържанието на длъжностната характеристика, подписана от С. за длъжност „шофьор на товарен автомобил“ са поставени изисквания за заемане на длъжност – образование-минимална образователна степен сродно общо или средно специално образование, като в т.5, раздел II основни длъжностни задължения“ се изисква работникът да „полага необходимите грижи за нормалното функциониране на МПС, като проверява изправността на системите на автомобила – налягане и равнище на маслото в двигателя и скоростната кутия, осветление, ходова част, налягането на гумите и т.н.“. В длъжностната характеристика не фигурира изискване за завършено висше техническо образование, каквото е необходимо за извършване на ремонтни дейности по МПС. Още повече, че заинтересованата страна не твърди да има завършено такова техническо образование –висше или средно специално.

В длъжностната характеристика е вменено задължение да „проверява“, а не да отремонтира/отстранява повреди. По силата на тази точка от длъжностната характеристика работникът е длъжен да извърши

проверка за състоянието на МПС и ако констатира повреда/неправилно функциониране, да сигнализира управителя на дружеството за извършване на ремонт от компетентните/оторизирани/ за това лица. Горното се потвърждава и от приетото по делото експертно заключение на вещото лице В. по назначената СТЕ, неоспорено от страните, което се кредитира напълно от съда. От заключението е видно, че според вещото лице извършването на ремонтни дейности по автомобила не е включено в задълженията на водача, поради което и извършването от пострадалия С. ремонтна дейност на камиона, причина за увреждането му, не се включва в дейността, посочена в т.П-5,6 от длъжностната му характеристика за длъжността „шофьор на товарен автомобил“. Горното се подкрепя и от изискването за заеманата длъжност за притежаване на средно общо образование, следователно не е предвидено шофьорите да извършват ремонтни дейности по управляваните от тях ПС.

Според вещото лице за да се получи пропадане на влекача, водачът се е опитал да извърши ремонт, без да предприеме едно от основните изисквания при подобни ситуации – осигуряване на автомобила срещу пропадане, доколкото при разкаченото ремарке според вещото лице има ясна видимост към въздушните възглавници и не е необходимо да се влиза под автомобила с цел установяване необходими инструменти за извършване на ремонт, то в процесния случай обосновано предполага, че водачът е влязъл под влекача, без да го осигури срещу пропадане и вероятно без да откачи ремаркетото, което само по себе си води до извод, че пострадалият няма необходимите технически познания и умения, за да извърши ремонта на въздушната възглавница. В подадената от заинтересованата страна декларация за трудова злополука в т.25 и т.27 заявява, че се е намирал под камиона, за да провери какви инструменти са му необходими за отремонтване на дефектиралата възглавница. Същият не твърди, че се е намирал под камиона, с цел установяване повредата, напротив самоволно е взел решение да я отремонтира сам. Според съда твърденията на С., че работодател му е наредил сам да ремонтира въздушната възглавница са недоказани и не кореспондират с доказателствата по делото.

От разпитаните свидетели не се потвърждава да е имало такова разпореждане, освен това С. не е представил писмени доказателства за това, нито е ангажирал доказателствени искания. Доказа се по делото, че подобна заповед/нареждане за отремонтване на камиона не е имало. Така от разпита на свидетеля А., който работи като шофьор при жалбоподател, се установява, че единственият сервиз, в който може да се ремонтира камион Скания на територията на С. е официалният сервиз в [населено място], с който фирмата има сключен договор, и двамата свидетели А. и А. потвърждават, че шофьорите във фирмата не ремонтират сами управляваните от тях камиони, като тази дейност се извършва единствено в оторизиран сервиз. Доколкото извършването на ремонт на камиона не фигурира като задължение в длъжностната характеристика на пострадалия, то извършения опит за ремонт не е по повод на извършването на работа по дотора и не е налице функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето на пострадалият.

Същият не е изпълнявал дейност по трудовото правоотношение, което има връзка с неговата работа. Настоящия състав приема, че предприетата от пострадалия работа /отремонтване на въздушна възглавница на камиона/ не е и в интерес на работодателя. Това е така, тъй като служителят не притежава нужните познания, опит и ценз за да осъществи ремонта на камиона, потвърди се от свидетелските показания на А. и А., че ремонт на камион в сервиза на Скания поради натовареността се извършва в рамките на няколко дни, като поради това потенциално забавяне, през които С. ще чака поправката на камиона му, е предприел действия по отремонтване на камиона. По делото се установи също, че по време на престой на шофьорите не се изплаща възнаграждение, поради което предприетите от пострадалия действия са били извършени самоволно от него и само в негов интерес – да приведе ПС в изправност, за да осъществява курсове, които ще му бъдат заплащани.

Според съда работата не е предприета в интерес на работодателя и защото по делото се доказва, че по силата на сключен договор за техническо обслужване с официален сервиз на Скания ремонтът се извършва само в оторизирани сервизи, като всеки друг ремонт, извършен в друг сервиз и от всяко друго лице, извън служителите на официалния такъв, е във вреда на работодателя. Безспорно некачественото ремонтване на моторното превозно средство води след себе си до по-високи разходи за отстраняване на повредата, което не е в интерес на работодателя. Горното се установява и от приетата СТЕ, като вещото лице пояснява, че некачествен ремонт на системи, възли и агрегати на товарни автомобили за

международен превоз може да доведе до сериозни аварии, водещи до материални щети, нараняване или смърт, като за избягване на възможни проблеми и бързото отстраняване на повреди, повечето транспортни фирми поддържат собствена сервизна база или сключват договор със сервиз на съответната марка, като в настоящия случай именно има сключен договор за абонаментно сервизно обслужване със „Скания България“ ЕООД.

Предвид липсата на всички кумулативно предвидени от законодателя в чл.55, ал.1 от КСО предпоставки, в случая липсата на функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето, настоящият състав приема, че злополуката, случила се на 26.10.2022г с И. С. не е трудова по смисъла на чл.55, ал.1 КСО. Не е трудова злополуката и по см. чл.55, ал.2 от КСО – същата не се е случила по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до основното място на живеене или до друго допълнително място за живеене с постоянен характер, нито до място, където осигуреният обикновено се храни през работния ден, нито до мястото за получаване на възнаграждение. По делото се доказва, че С. е закарал камиона за ремонт в депо в К., [населено място], където няма сервиз за ремонт на камиони, няма техник и технически способен персонал, а камионът е следвало да бъде закаран за отстраняване на повредата в оторизирания сервиз в@@93@ [населено място], на Скания България. С. живее в [населено място], на който адрес е бил призоваван и по делото. С оглед спецификите на извършваната от заинтересованата страна работа, същата няма обичайно място, където да се храни, като храненето е на различни места по пътя предвид зададения му маршрут. По делото не се твърди, а и не се установява, че трудовото му възнаграждение се изплаща на междинното депо на контрагент на жалбоподател, следователно същото не се приема и като място за получаване на възнаграждение. Според съда по делото се доказва по несъмнен начин, че в настоящия случай не е изпълнена и хипотезата на чл.55, ал.2 от КСО и злополуката, случила се с И. С. на 26.10.2022г не се квалифицира като трудова такава.

В практиката на ВАС по тълкуването и прилагането на нормата на чл. 55 от КСО се приема становището, че не следва строго ограничително да се изследват и квалифицират фактите, при които е настъпила злополуката, а същите да се анализират цялостно, всеобхватно и мащабно с цел тяхното обосноваване под действието на закона. В настоящия случай съвкупният анализ на всички приети доказателства води до извод за настъпване на злополуката по време, но не и във връзка с извършваната работа и не в интерес на предприятието, от което следва, че не са налице всички предвидени от закона материалноправни предпоставки за квалифициране на злополуката като трудова. Събраните в хода на административното производство доказателства са били достатъчни директорът на ТП на НОИ С. град да се произнесе по съществото на спора, като приеме, че не е налице трудова злополука.

Що се отнася до изложените в жалбата възражения срещу Разпореждане № 33145/24.10.2023г., с което се поправя Разпореждане № 33145/9.10.2023г., същите са извън предмета на настоящия спор и съответно не следва да бъдат обсъждани. В тази връзка съдът взема предвид и обстоятелството, че Разпореждане № 33145/24.10.2023г. е отменено с Решение № № 1040-21-777/22.12.2023г., като последното е предмет на друго съдебно производство. Предмет на друго съдебно производство са и оспорените с жалбата констатации по протокол от 21.07.2023г. на ИА „Главна инспекция по труда“ ИТ-С. област, като както бе посочено, установените по посочения протокол факти са ирелевантни за квалифициране на злополуката за трудова.

Изложените съображения обосновават крайния извод на съда за незаконосъобразност на оспореното Решение № 1040-21-692/21.11.2023 година на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата, подадена срещу разпореждане № 33145 от 09.10.2023г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, поради което жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл.226, ал.3 от АПК, в полза на жалбоподател следва да се присъдят разноски. Съгласно представен списък се претендират разноски: адвокатско възнаграждение по адм.д.№12023/23г по описа на АССГ в размер на 2000лв, адвокатско възнаграждение в производството пред ръководител на ТП на НОИ С.-град по оспорване на разпореждането в размер на 1500лв, адвокатско възнаграждение по адм.д.№10127/2024г по описа на ВАС в размер 1600лв, държавна такса за касационна жалба в размер 370лв, адвокатско възнаграждение по адм.д. №2904/2025г в размер 1600лв и депозит за СТЕ в размер 503,82лв. От страна на ответник своевременно е

направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение за трите съдебни инстанции и се оспорва изцяло искането за присъждане адвокатско възнаграждение за производство пред ръководител на ТП на НОИ по оспорване Разпореждане №33145/09.10.2023г. Възражението е основателно и следва да бъде уважено. Съгласно чл.120, ал.2 от КСО при обжалване по административен ред, жалбоподателят няма право на платеното възнаграждение за адвокатска защита. Съгласно чл.8, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г за възнаграждения за адвокатска работа за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес по КСО е определен минимален размер от 500лв.

Предвид фактическата и правна сложност на делото и проявената от страна на жалбоподател процесуална активност, настоящият състав намира, че следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за трите съдебни инстанции в размер по 800 лева за всяка от трите съдебни инстанции. На жалбоподател следва да бъдат присъдени сторените разноски за държавна такса за касационна жалба в размер 370лв и депозит за съдебно-техническа експертиза в размер 500лв, за която сума е издаден РКО. Претендираните разноски за производството по обжалване разпореждането пред Директор на ТП на НОИ С.-град не следва да бъдат присъждани, тъй като съгласно чл.120, ал.2 от КСО (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 01.08.2023 г.) при обжалване по административен ред жалбоподателят няма право на платеното възнаграждение за адвокатска защита.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] Решение № 1040-21-692/21.11.2023 година на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата подадена срещу разпореждане № 33145 от 09.10.2023г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука станала с И. Г. С. на 26.10.2022г. е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2 от КСО.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. град да заплати на „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 3270 лв /три хиляди двеста и седемдесет/ лева разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: